

MAAILMANVAIHTO

VOLUNTEERS' VOICES

VUOROVAIKUTUKSEN AVAIMET:

DIALOGI JA AVOIMUUS

S. 26

MI CASA SU CASA

– MUISTOJA VÄLIVUODESTA

VAPAAEHTOISTYÖSSÄ HONDURASSISSA

S. 28

KUTSU MAAILMANVAIHDON KEVÄTKOKOUKSEEN

INVITATION TO MAAILMANVAIHTO'S

SPRING MEETING

S. 6

CONNECTIONS BEYOND

A SHARED LANGUAGE

P. 20

TEEMA / THEME

Connections
via international
volunteering

Yhteyksiä
kansainvälisen
vapaaehtoistyön
kautta

TÄSSÄ LEHDESSÄ / IN THIS MAGAZINE

VASTAAVAT TOIMITTAJAT / EDITORS-IN-CHIEF

Mia-Elina Aintila
Minna Räisänen

TOIMITTAJAT / EDITORS

Susanna Halme
Laura Rudzevičiūtė
Minna Räisänen

KIRJOITTAJAT / WRITERS

Sasu Katajamäki
Daria Aleksandrovna Panarina
Mona Taipale

GRAFIikka / GRAPHICS

Matti Järvinen
Emma Niemi

TAITTO / LAYOUT

Emma Niemi

PAINATUS / PRINT

Picaset Oy

OTA YHTEYTTÄ / CONTACT

maailmanvaihtoalehti
@maailmanvaihto.fi

ISSN-2342-2629
(painettu julkaisu)

ISSN-2342-2637
(verkkojulkaisu)

Pääkirjoitus	4
Kutsu kevätkokoukseen / Invitation to Spring Meeting	6
Kuulumisten vaihtoa / News from Maailmanvaihto	7
Tule mukaan toimintaan!	10
Tavoitteena ymmärrys	11
Join our activities!	12
Connecting with the world and volunteers in Čadca	17
Tulevat tapahtumat / Upcoming events	31

TEEMA / THEME

Making connections beyond a shared language	20
Polkuja Treloar Trustiin	22
Dialogi ja avoimuus – avaimet onnistuneeseen vuorovaikutukseen	26
Mi casa su casa	28

KANNEN KUVA / COVER PHOTO

“On mukavaa nähdä lapsissa riemua, kun he saavat touhuta yhdessä Luciuksen (vas.) kanssa. Olemme myös saaneet yhteyksiä muihin isäntäperheisiin ja vapaaehtoiisiin, mikä on ollut virkistävää”, kertoo Markus Kivistö (oik.). Lucius työskentelee vapaaehtoisena koulussa Alavudella ja asuu Kivistön perheen luona. Kuvassa Luciuksen ja Markuksen ohella Kivistön perheen lapset Luukas ja Aarni. Kuva on Kivistön perheen kotialbumista.

“It is nice to see the children’s joy when they get to do things together with Lucius (left). We have also got connections to other host families and volunteers, which has been refreshed”, tells Markus Kivistö (right). Lucius volunteers at a school in Alavus and lives with the family Kivistö. In the photo, there are besides Lucius and Markus the children of the Kivistö family: Luukas and Aarni. The photo is from the home album of the family Kivistö.

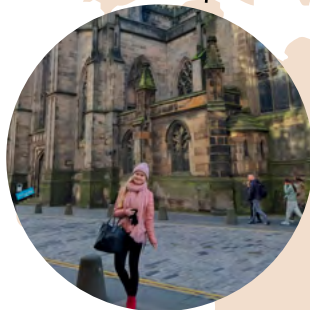
ISLANTI

Fia Dahlström työskentelee vapaaehtoisena mielenterveyskuntoutujien päiväkeskuksessa Reykjavikissa. Työtehtävistä tärkein on läsnäolo. s 13

GREAT BRITAIN

Alton, Great Britain. Here is situated Trealoar Trust College in which both **Mette-Mirella** and **Virva Hautala** volunteered. Now they share their experiences. p. 22 (in Finnish)

HONDURAS

Kolmekymmentä vuotta sitten **Mona Taipale** matkusti vapaaehtois-työhön Hondurasiin. Hän pitää yhä yhteyttä monin tavoin merkityksellisen vapaaehtoisvuoden ihmisiin. s. 28

MaailmanVaihtoa – Volunteers' Voices on Maailmanvaihto ry:n kahdesti vuodessa julkaistava jäsenlehti, jonka tarkoituksena on toimia kanavana kulttuuristen kokemusten jakamisessa ja niistä oppimisessa. Lehdessä julkaistaan järjestön toimintaan osallistuvien kirjoituksia, jotka edustavat kirjoittajiensa kantaa.

MaailmanVaihtoa – Volunteers' Voices is the magazine of Maailmanvaihto for its members published twice a year. Its purpose is to offer a channel for sharing cultural experiences and learning from them. The magazine includes stories written by participants of Maailmanvaihto's activities. The articles represent the views of the writers.

VAARALLISTA PUUHAA

Kansainvälistyminen on vaarallista puuhaa. Minä tahansa päivänä vapaaehtoistyöjaksoi aikana saatat tavata henkilön, jota tulet muistelemaan lämmöllä vuosia tai josta tulee jopa elinikäinen ystävä. Itsekin olen nyt seurannut vuosia etäältä, kun entiset oppilaani ovat kasvaneet ja maapallon toisella puolella asuvat vapaaehtoistyökollegani ovat käyneet läpi eri elämänvaiheita. Säännöllisin väliajoin Saapuneet-kansiooni kilahtaa myös viestejä vapaaehtoistyöjaksoni aikana tapaamilta henkilöiltä ja kuulumisten vaihtamisten yhteydessä tulee viitattua yhteisiin hetkiin ja erilaisiin arjen kommelluksiin, joita tuli koettua yhdessä maailmalla. Tämänkaltaisten yhteyksien kautta yhteydet vapaaehtoistyömaahan ja sen ihmisiin ja kulttuuriin jäävät usein pysyväksi.

Vapaaehtoistyöjakso on ennen kaikkea erilaisen arjen elämistä. Kulttuurien väliset kohtaamiset ja erilainen arki jäävät osaksi omaa persoonaa tavalla, jossa vapaaehtoistyöjakson ja sitä seuraavan ajan erottaminen toisistaan on melkein mahdotonta. Elämä jatkuu vapaaehtoistyöjaksonkin jälkeen, mutta erilaisen arjen fiilistely jatkuu jopa vuosia. Usein ainoa vastaläake krooniseen fiilistelyyn on etsiä käsiin saman kokeneita henkilöitä. Tämän vuoksi monet jatkavat samalla kansainvälistymisen polulla ja jäävät mukaan Maailmanvaihdon kaltaisten järjestöjen toimintaan tai suuntaavat takaisin maailmalle. Kun on kerran elänyt erilaista arkea, se jää mieleen ja sitä haluaa elää uudelleen.

Muutama vuosi sitten menin ensimmäiseen harjoitteluuni. Kehityspoliittinen osasto, ulkoministeriö.. iiks! Olin kuitenkin jo työhaastattelussa saanut hyvän kuvan paikasta, sillä päädyimme haastattelijoiden kanssa jutustelemaan haastattelun jälkeen aulassa olevasta valokuvanäyttelystä. Näyttelyn kuvat toivat mieleeni vapaaehtoistyökokemukseni Intian maaseudulla. Päädyimme jakamaan hieman omia kokemuksiamme ja lähdin tilanteesta tuumien, että hehän olivat samanlaisia maailmanmatkaajia kuin minä, vain hieman kokeneempia. Oli hieno huomata kuinka vapaaehtoistyökokemus oli juuri se yhdistävä tekijä, joka auttoi onnistumaan työhaastattelussa.

Enää en edes ihmettele, jos päivän aikana tulee löydettyä yhteyksiä vapaaehtoistyöjaksoon mitä kummallisimmista tilanteista. Niistä kokemuksista on vain tullut osa minua. Uskonkin, että juuri tämän vuoksi kansainvälistyminen on vaarallista puuhaa – se näkyy ja tuntuu arjessa vuosienkin jälkeen

Kuva/Photo: Sasu Katajamäki

Sasu Katajamäki

Hallituksen jäsen

DANGEROUS ENDEAVOURS

Cautious, volunteering abroad is a dangerous endeavour. During any single day of your volunteer period you might meet a person of whom you will come to think of fondly for years to come. You might even become lifelong friends. For some years now, I have been following from afar how my former pupils and volunteering colleagues have gone through various stages of their lives. At regular intervals I also receive email messages from the people I met during my volunteer period, and in the midst of exchanging news, we reminisce on shared moments and the various everyday adventures we encountered together. It is through these types of connections and ties that the links to your host country, its people, and culture often become permanent.

Above all, the volunteer work period consists of living a daily life in a wholly different environment. Intercultural encounters and living that different everyday life becomes a part of your personality in a way that leaves it almost impossible to distinguish what came before and what came after the experience. Life goes on after the volunteer period, but you keep on going back to those feelings, sometimes for years to come. Often the only antidote for chronic nostalgia is to seek out other people who have gone through the same experience. This is why many continue to pursue the path of internationalization and remain involved in organizations such as ICYE Finland, or even head out abroad again. Once you've lived a different everyday life and routine, it sticks with you and you crave for more.

A few years ago, I did my first internship – in the Department for Development Policy... of the Ministry for Foreign Affairs... yikes! Luckily my impression of the place formed into a positive one already in the interview, as after the interview I ended up chatting with the interviewers about the photo exhibition in the lobby. The photographs in the exhibition reminded me of my volunteering experience in the countryside of India. We ended up sharing some of our personal experiences, and I left the situation thinking to myself that these people are actually pretty similar globetrotters as I am, only a bit more experienced. It was great to see how my volunteering experience turned out to be the common factor that helped me succeed in the job interview.

I no longer even stop to wonder when connections linking back to my volunteer period pop up during the day in the most peculiar situations. My experiences from those days have simply become part of me. This is the reason why I believe volunteering abroad is dangerous business – you end up living with it for years to come.

Sasi Katjamäki

Board member

KUTSU KEVÄTKOKOUKSEEN

**Maailmanvaihdon jäsenet ja toimintamme osallistajat:
lämpimästi tervetuloa Maailmanvaihdon kevätkokoukseen!**

Aika: Torstai 31.3.2022 klo 17:15

Paikka: Kokous pidetään etänä Zoomissa. Zoom-linkki lähetetään kokoukseen ilmoittautuneille. Jos et voi osallistua etänä, olet tervetullut osallistumaan kokoukseen Maailmanvaihdon toimistolla, osoitteessa Oikokatu 3, Helsinki.

Ilmoittautuminen: Ilmoittaudu kokoukseen viimeistään 28.3.2022 sähköpostitse osoitteeseen maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi. Kerro viestissäsi, jos et voi osallistua kokoukseen etänä.

Asiat:

Toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen hyväksyminen vuodelta 2021

Kevätkokouksessa kuulet myös Maailmanvaihdon uusimmat kuulumiset.

Tervetuloa!

Maailmanvaihdon hallituksen puolesta

Anni Koskela
pääsihteeri

Kokousalusta Zoomin saavutettavuustiedot löytyvät osoitteesta zoom.us/accessibility. Maailmanvaihdon toimisto ei ole kokonaan esteetön tila. Toimiston ulko-ovella on kynnyks (noin 7 cm). Toimiston sisällä pääsee liikkumaan pyörätuolilla, mutta wc-tilat eivät ole riittävän tilavat pyörätuolille. Opas- ja avustajakoirat ovat tervetulleita. Kokous pidetään suomeksi. Kokouksessa noudatetaan Maailmanvaihdon turvallisemman tilan periaatteita. Jos sinulla on kysyttävää, ota yhteyttä: tiedottaja@maailmanvaihto.fi.

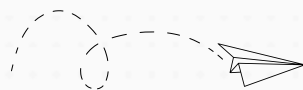
INVITATION TO THE SPRING MEETING

The Spring Meeting of Maailmanvaihto will be held on 31st March in Zoom at 17.15. Members of Maailmanvaihto and those participating in Maailmanvaihto's activities are welcome to join. The meeting will be held in Finnish. The invitation to the meeting in, including the agenda and instructions on signing up, is available in English on Maailmanvaihto's website at maailmanvaihto.org/spring-meeting-2022.

KUULUMISTEN VAIHTOA

NEWS FROM MAAILMANVAIHTO

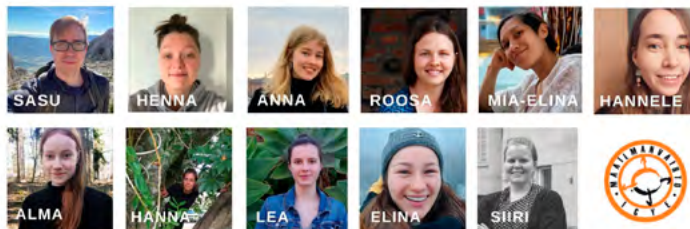

Hallituksen puheenjohtajana aloittaa Alma Smolander

TÄNÄ VUONNA MAAILMANVAIHDON toimintaa luotsaa 11 hengen hallitus. Hallituksen varsinaisia jäseniä ovat **Lea Absetz** (vapaaehtoistyöohjelmat ulkomailla), **Sasu Katajamäki** (vapaaehtoishjelmat Suomessa), **Hannele Kivelä** (sosiaalinen media), **Roosa Kontiokari** (MaailmanVaihtoa-lehti), **Anna Mäkinen** (yhdenvertaisuus), **Siiri Sandberg** (talous), **Alma Smolander** (puheenjohtaja) ja **Elina Villberg** (vapaaehtoishjelmat ulkomailla). Varajäseniä ovat **Mia-Elina Aintila** (MaailmanVaihtoa-lehti), **Hanna Sainio** (vapaaehtoishjelmat Suomessa) ja **Henna Sarkkinen** (kouluvierailut).

Alma Smolander toimii hallituksen puheenjohtajana ensimmäistä kertaa. "Ensimmäiset kaksi kuukautta puheenjohtajana ovat olleet todella antoiset. On ollut mukavaa tutustua Maailmanvaihdon toimintaan hiukan erilaisesta näkökulmasta kuin aiemmin. Odotan innolla tulevia kuukausia", Alma kertoo.

Hallituksen jäsenet esittäytyvät: → maailmanvaihto.fi/maailmanvaihto-icye-finland/hallitus

Paikkoja ICYE-vapaaehtoistyöhön mm. Boliviiaan, Brasiliaan ja Ghanaan

MAAILMANVAIHDOS OLLAAN TOIVEIKKAITA sen suhteen, että elo–syyskuussa 2022 koronatilanne sallii International Cultural Youth Exchange (ICYE) -vapaaehtoishjelman uuden kauden alkaa monissa maissa eri puolilla maailmaa.

Paikkoja lähtöön on vielä Boliviiaan, Brasiliaan, Ghanaan, Keniaan, Meksikoon, Nepaliin, Ugandaan ja Vietnamiin. Paikat täytetään sitä mukaa, kun sopivia hakijoita löytyy. Maailmanvaihto seuraa koronatilanteen kehittymistä yhdessä kohdemaiden ICYE-järjestöjen kanssa.

Kuluvalla kaudella nuoria on lähtenyt Suomesta ICYE-vapaaehtoistyöhön Boliviiaan, Costa Ricaan, Ecuadoriin ja Keniaan.

Advancing inclusivity at MaaIlmanvaihto with the help of a trainee

ONE OF THE aims of MaaIlmanvaihto's strategy for 2022–2027 is to bring forward inclusivity in international volunteering programs. To work on this aim, **Roos Freije**, a European Solidarity Corps trainee from the Netherlands, has begun working on strengthening the inclusive approach of our incoming European Solidarity Corps volunteer program since the beginning of 2022.

The traineeship will last for 2,5 months, during which Roos will explore the topic of advancing the inclusivity of people with fewer opportunities and disabilities. Roos will, among other things, collect good practices and information materials on inclusive volunteering and build a guideline on what should be considered when hosting and supporting a volunteer with a disability.

Roos is familiar to MaaIlmanvaihto since from October 2020 until September 2021 Roos volunteered at MaaIlmanvaihto's office via the European Solidarity Corps. "In my opinion, every young person should have the opportunity to have a wonderful learning experience through volunteering via the European Solidarity Corps", Roos says.

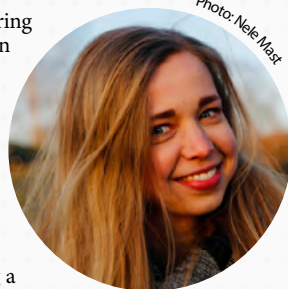

Photo: Nele Mast

Volunteers meeting and training together online

DURING THE SEASON 2021 - 22, due to the pandemic, MaaIlmanvaihto has supported its volunteers online instead of organizing live training camps. For international volunteers arriving in Finland, MaaIlmanvaihto hosted on-arrival trainings and a mid-term evaluation meeting. During these trainings, the volunteers got the chance to get to know each other, reflect, and receive support for the upcoming months. Similarly, a pre-departure training was organized online for volunteers who headed from Finland to volunteer abroad.

In addition to the trainings, MaaIlmanvaihto hosted two other online meetings for the volunteers. In November of 2021, volunteers were invited to a well-being meeting during which they shared how they've felt during the volunteering period. The following online gathering was held in December and besides volunteers, host families and support people were invited. During it, everybody shared their holiday plans and our current office volunteer Laura together with her host family showed how to make a gingerbread Christmas tree.

In the ongoing season, 21 volunteers have been participating in volunteering abroad and 40 volunteers have been volunteering in Finland. In addition, two young people have been participating in European Solidarity Corps traineeship. Some of them have already finished their projects and some of them are still volunteering. A new volunteering season begins next August.

Vapaaehtoistyömahdollisuuksia vammasta huolimatta

MAAILMANVAIHTO HALUAA JATKOSSA mahdollistaa kansainvälisen vapaaehtoistyökokemuksen yhä useammille sellaisille nuorille, jotka tarvitsevat erityistä tukea vamman myötä. Nyt Maailmanvaihto etsii Suomesta mukaan inklusiiviseen organisaatioita, jotka ovat kiinnostuneita vastaanottamaan ulkomailta vapaaehtoistyöhön tällaisia nuoria.

Euroopan solidaarisuusjoukoissa vapaaehtoisille voidaan järjestää monenlaista tukea EU-tuetusti. Maailmanvaihto haluaa kehittää tukikäytäntöjään yhteistyössä asiantuntijoiden ja uusien vapaaehtoistyöpaikkojen kanssa. Maailmanvaihdolla on positiivisia kokemuksia liikunta- tai aistirajotteisten vapaaehtoisten lähettämisestä vapaaehtoistyöhön ulkomaille.

Kiinnostuneita tahoja Maailmanvaihto pyytää ottamaan yhteyttä järjestösihteeri **Mari Takaloon**: hosting@maailmanvaihto.fi, 044 318 0888.

670 jäsentä, uusia jäseniä mukaan kahta reittiä

VIIME VUODEN LOPUSSA Maailmanvaihdolla oli 670 jäsentä toimintaansa tukeamassa. Kuten aiempina vuosina, myös vuonna 2022 Maailmanvaihto toivottaa uudet jäsenet lämpimästi tervetulleiksi. Viime vuodesta alkaen vuosi- ja ainaisjäsenyyden ohella tarjolla on ollut kannatusjäsenyys.

Maailmanvaihdon jäseneksi voi liittyä kahta kautta: maksamalla vuosi-, ainais-, tai kannatusjäsenmaksun tai osallistumalla Maailmanvaihdon kautta International Cultural Youth Exchange -vapaaohjelmaan ulkomailla – ohjelman osallistumismaksu sisältää Maailmanvaihdon viiden vuoden jäsenyyden.

Jäseneksi jäsenmaksun maksamalla liittymisestä löytyy lisätieto osoitteesta
→ <https://maailmanvaihto.fi/maailmanvaihto-icye-finland/jaseneksi>

Jaa kokemuksesi lehden tulevassa numerossa! Share your experience in the upcoming issue of the magazine!

MAAILMANVAIHTOA 2/2022 ILMESTYY syksyllä teemanaan **kansainvälisen vapaaehtoistyön vastuullisuus**. Oletko osallistunut Maailmanvaihdon toimintaan? Onko sinulla teemasta kokemus tai näkökulma, jonka haluaisit tuoda esiin kirjoittamalla jutun tai antamalla haastattelun? Ota yhteyttä viimeistään 31.5.2022: maailmanvaihtoalehti@maailmanvaihto.fi.

Maailmanvaihtoa – Volunteers' Voices 2/2022 will be published in the autumn with **responsibility of international volunteering** as its theme. Have you participated in Maailmanvaihto's activities? Do you have on the theme an experience or point of view which you would like to raise by writing a story on it or by giving an interview? Please, contact us on 31st May, 2022 at the latest: maailmanvaihtoalehti@maailmanvaihto.fi.

TULE MUKAAN TOIMINTAAN!

Maailmanvaihdon toimintaan voit osallistua monin eri tavoin. Jos haluat lisätietoja tai hakea mukaan, ota yhteyttä osoitteeseen maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi. Seuraavalla sivulla **Markus Kivistö** kertoo isäntäperheenä toimimisesta.

HETKI AIKAA?

Leiriohjaajaksi tai keittiötiimiin!

Oletko kiinnostunut kouluttamisesta tai ruoanlaitosta? Haemme henkilöitä toteuttamaan valmennus- ja muita kansainvälisiä leirejä vapaaehtoisillemme tammi-, touko- ja elokuussa.

Tiedotustyöhön!

Tiedotustiimissä voit esimerkiksi olla mukana suunnittelemassa somekampanjoita, kirjoittaa lehteen tai vaikkapa valokuvata. Mukaan pääsee ympäri vuoden.

Kouluvierailijaksi!

Toisen asteen oppilaitoksiin suuntautuviin kouluvierailijien tavoitteena on edistää nuorten valmiuksia kulttuurien väliseen vuoropuheluun, kannustaa edistämään yhdevertaisuutta ja avata näkymiä kansainväliseen vapaaehtoistyöhön. Kouluvierailijana olet mukana tässä tärkeässä työssä.

Hakijoiden haastattelijaksi!

Haastattelijamme ovat tärkeässä roolissa, sillä meille on keskeistä, että ulkomaille vapaaehtoistyöhön lähtevät ovat motivoituneita, kiinnostuneita tutustumaan uusiin kulttuureihin ja suuntaamassa ulkomaanjaksolle realistisin odotuksin.

ENEMMÄN AIKAA?

Maailmalle!

Maailmanvaihto lähettää Euroopan solidarisuusjoukkojen vapaaehtoispalvelun kautta vapaaehtoisia lähinnä Eurooppaan, ICYE-ohjelmassa puolestaan voi lähteä kauemmas. Jaksot kestävät 6–12 kuukautta ja ovat suunnattuja 18–30-vuotiaille.

Tukihenkilöksi tai -perheeksi!

Haluatko kansainvälistyä kotikulmillasi ja solmia uusia ystävyksiä yksin tai perheenä? Tukihenkilönä tai -perheenä pääset tukemaan nuorta ulkomaista vapaaehtoista suomalaisen kulttuuriin tutustumisessa.

Isäntäperheeksi vapaaehtoiselle!

Maailmanvaihdon kautta saapuu nuoria eri puolilta maailmaa vapaaehtoistyöhön 6–12 kuukaudeksi. Isäntäperheitä haetaan yleensä vähintään 4 kuukaudeksi, mutta joskus etsimme lyhyempää majoitusta viikonlopusta kuukauteen. Isäntäperheenä tärkeintä on halu rikastuttaa arkeaan toisesta kulttuuriympäristöstä tulevan henkilön kanssa.

Maailmanvaihdon hallitukseen!

Hallituksemme koostuu aktiiveistamme, joilla on oma vastuualue toimintamme toteuttamisessa ja kehittämisessä.

Kauden 2022–23 vapaaehtoiset saapuvat Suomeen elokuussa. Etsimme heille isäntäperheitä eri puolilta Suomea keväällä. Lue lisää ja hae isäntäperheeksi: maailmanvaihto.fi/isantaperheeksi

TAVOITTEENA YMMÄRRYS

Isäntäperheenä toimimisen myötä Markus Kivistön (kuvassa oik.) suhde englannin puhumiseen on muuttunut. Enää virheet eivät pelota.

HAASTATTELU: MINNA RÄISÄNEN
KUVA: MARKUS KIVISTÖN KOTIALBUMI

Miten innostuit perheinesi isäntäperheeksi?

Kun toissa kesänä pohdiskelin tapoja kehittää osaamistani, huomasin Facebookissa ilmoituksen, jossa Maailmanvaihto haki isäntäperhettä **Luciukselle** (kuvassa vas.), nuorelle vapaaehtoiselle Saksasta. Vieraat kielet ovat aina olleet minulle vaikeita. Oivalsin, että tarjoamalla kodin vapaaehtoiselle saan mahdollisuuden oppia rentoutta englannin suhteen ja tuoda englannin kielen puhumisen osaksi lastemme arkea.

Maailmanvaihto oli tullut minulle tutuksi opettajan työni kautta: Maailmanvaihdon vapaaehtoisia oli työskennellyt niin aiemmassa työpaikassani kuin nykyisessä koulussani Ähtärissä. Sovimme vaimoni kanssa, että lupaudumme isäntäperheeksi puoleksi vuodeksi. Sujuisi yhteiselämä miten tahansa, perheemme saisi yhteisen kokemuksen, jota muistella.

Miten kotielämäni on muuttunut? Mitä olet oppinut?

Kuten aiemmin, aikuiset käyvät töissä, lapset koulussa ja harrastuksissa. Toisina päivinä kiukutellaan enemmän ja toisina vähemmän, niin kuin varmaan jokaisessa perheessä.

Luciuksen myötä taloon on tullut roima annos lisää nuoruuden intoa. Lapsille Luciuksesta on tullut tärkeä henkilö. Heidän vuorovaikutuksensa on ollut vaivatonta. Välillä puhutaan suomeksi, välillä englanniksi. Nuorimmaisensa kanssa taitaa eniten käytössä olla kehon kieli. Uusi juttu on ollut kannustaa Luciusta hänen futsalleissään.

Kuten toivoin, englannin kielestä on tullut osa arkeamme, eikä sen puhuminen näytä ahdistavan ketään. Olennaista on pyrkimys tulla ymmärretyksi, ei puhua täydellistä kieltä. Ehkä tärkein oppini onkin suhtautumiseni englanniksi kommunikointimiseen. Aiemmin tuskastuin helposti ja häpesin, kun en ole löytänyt oikeita sanoja. Nyt virheiden tekeminen ei tunnu pahalta, ja uskallan puhua myös monimutkaisemmista asioista, vaikkon tuntisi sanastoa hyvin. Uskoakseni aika isäntäperheenä on myös vähentänyt ennakkoluulojani toisia ihmisiä kohtaan.

Millaiset asiat ovat olleet innostavimpia?

On mukavaa nähdä lapsissa riemua, kun he saavat touhuta yhdessä Luciuksen kanssa. Olemme myös saaneet yhteyksiä muihin isäntäperheisiin ja vapaaehtoisiihin, mikä on ollut virkistävää. Lisäksi on mukavaa suunnitella tulevaisuuteen matkaa Saksaan Luciusta ja ehkä hänen perhettäänkin tapaamaan.

Terveisesi isäntäperheeksi ryhtymisestä kiinnostuneille?

Ajatuksemme on alusta pitäen ollut kohdella uutta tulokasta aikuisena, jonka odotamme kantavan itsestään vastuun. Isäntäperheenä toimiminen ei saa kuormittaa, muutoin kenelläkään ei ole mukavaa. Ratkaisukeskeisyys on hyvä ohjenuora: jos jokin tökkii, kannattaa miettiä, miten homman saisi toimimaan. Yleensä hyvät ratkaisut ovat käden ulottuvilla, kun niitä yhdessä etsitään.

JOIN OUR ACTIVITIES!

There are many ways to participate in Maailmanvaihto's activities. If you'd like to get more information or apply to a team or for a task, please contact maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi.

A BIT OF TIME?

Become a camp instructor or join the kitchen team!

Interested in leading camp activities or cooking? We're looking for people to participate in running our training and other international camps for volunteers in January, May and August.

Join the communication team!

In the communication team you get to plan social media campaigns, write in our magazine or take photos, for instance. You can join the team throughout the year.

Become a school visitor!

The idea behind visiting institutions of upper secondary education is to improve young people's skills for intercultural dialogue, to encourage them to promote equality and to open views into international volunteering. As a school visitor, you will be a part of this important work.

Interview volunteer applicants!

Our interviewers have a vital role in making sure that people going to volunteer abroad are motivated and interested in getting to know new cultures. It is also important to ensure that they start their volunteering period with realistic expectations.

MORE TIME?

To the world!

Maailmanvaihto sends volunteers through the European Solidarity Corps Volunteering mainly to Europe and through the ICYE programme even further. The volunteering projects are targeted at young adults aged 18 to 30 and their duration varies from 6 to 12 months.

Become a support person or family!

Want to gain international experiences locally and make new friends along the way? As a support person or family you'll get to support a young volunteer from abroad in getting to know the Finnish culture.

Become a host family for a volunteer!

Maailmanvaihto receives young people from around the world to volunteer in Finland for 6–12 months. We usually search for host families for at least four months, and occasionally also for shorter periods, varying from weekends to a month. Become a host family if you want to enrich your daily life by welcoming a person from another culture in your home.

Join the board of Maailmanvaihto!

Our board consists of active members of the organization. Each board member has their own area of responsibility in implementing and developing our activities.

The volunteers of the season 2022–23 will arrive in Finland in August. We will look for host families for them during the spring. Read more and apply to become a host family: maailmanvaihto.fi/en/participate/become-a-host-family

TERVEISIÄ MAAILMALTA!

GREETINGS FROM ABROAD!

Maailmanvaihto lähettää ja vastaanottaa vuosittain nuoria pitkäkestoiseen vapaaehtoistyöhön. Fia Dahlström ja Nabil Sleem jakavat kokemuksiaan vapaaehtoistyöstä Euroopan Solidaarisuusjoukkojen kautta.

Each year Maailmanvaihto sends and receives young people for long-term volunteering. Fia Dahlström and Nabil Sleem share their experiences of volunteering with the European Solidarity Corps.

HAASTATTELWUT/INTERVIEWS: MINNA RÄISÄNEN & LAURA RUDZEVIČIŪTE
KUVAT/PHOTOS: FIA DAHLSTRÖM, RENÉ SINISALO
& THE HOME ALBUM OF NABIL SLEEM

FIA:

SUOMESTA ISLANTIIN

Lähdin, koska...

Olin jo monta vuotta sitten päättänyt, että haluan asua tulevaisuudessa ulkomailla sekä tehdä vapaaehtoistyötä. Lukiossa kuulin, että nämä kaksi asiaa voi yhdistää osallistumalla kansainväliseen vapaaehtoistyöhön. Se kuulosti heti asialta, johon halusin ryhtyä valmistumisen jälkeen. Tuntui juuri oikealta tukealta toisista ja samalla tutustua toiseen kulttuuriin.

Islantiin!

Kun ryhdyin selaamaan vaihtoehtoja, vastaan tuli ensimmäisenä projekti yhteisökeskuksessa Islannissa. Vapaaehtoistyöpaikka kuulosti houkuttelevalta ja minulle sopivalta. Lisäksi Islanti on maana turvallinen ja sen

luonto on erilainen ja kiehtova, joten valinta ei ollut vaikea.

Vapaaehtoistyötä mielenterveyskuntoutujien päiväkeskuksessa

Olen töissä Reykjavikissa Geysir Clubhouses, joka on mielenterveyskuntoutujien päiväkeskus. Tarjoamme jäsenillemme arkisin jutteluseuraa, toimintaa ja tukea. Työpäivät ovat todella rentoja ja mukavia. Sosialisoiimme, lounastamme, juomme kahvia, kokoustame ja siivoamme. Työtehtävinäni esimerkiksi pyyhin ja katan pöytiä, teen lounasta, siivoan vessoja ja kirjoitan artikkeleita klubitalon lehteen. Mitkään tehtävistäni eivät kuulu pelkästään minulle, vaan kaikki, niin työntekijät kuin jäsenet, osallistuvat kaikkeen tekemiseen. Jo-

Näkymä Fian asuinpaikan ikkunasta Islannissa.

**“Uudet ihmiset ja
kokemukset todella
ovat tuntemattomaan
hyppäämisen arvoista.”**

Fia viikonloppureissulla
Etelä-Islandissa, kävelemässä
Fjaðrárgljúfurin kanjonia pitkin.

kainen on tasa-arvoisessa asemassa. Loppujen lopuksi kaikista tärkein työtehtäväni on olla läsnä ja viettää aikaa jäsenten kanssa.

Odotuksia ja yllätyksiä

On jännittävää muuttaa yksin ulkomaille. Todella jännittävää. Yhtäältä pelottaa jättää taakse kaikki tuttu ja turvallinen, toisaalta ei malta odottaa hyppäämistä tuntemattomaan. Yllätyin eniten ensimmäisten kuukausien aikana siitä, miten paljon saa ajatella myös itseään. Tärkeintä minulle oli lähteä auttamaan muita ilman, että itse saan siitä takaisin mitään. Kuitenkin työkaverien sekä kuuden kämppekaverini ansiosta olen myös miettinyt omaa kokemustani täällä: miten tämä kaikki vaikuttaa minuun, mitä opin ja miten kasvan ihmisenä vuoden aikana.

Haastavia asioita tulee vastaan, niin pieniä kuin suuria. Valokatkaisijat toimivat toisinpäin kuin Suomessa, lämmin vesi haisee kananmunalta, autoilijat harvoin väistävät kävelijöitä. Kovassa tuulella on mahdotonta kävellä töihin. Suurin haaste on koti-ikävä.

Antoisinta kokemuksessa ovat ehdottomasti kämppekaverini, joista tuli parhaita kaveritani heti muutaman viikon jälkeen. Meillä on paljon yhteisiä mielenkiinnonkohteita, joten on antoisaa viettää vapaa-aikaa yhdessä. Työilmapiiri projektissa on todella lämmin ja turvallinen ja tuntuu, että minusta välitetään ja läsnäoloani arvostetaan. Klubitalon jäsenet tekevät työpäivistäni erityisiä. Yhtenä päivänä käymme museossa, toisena minulle opetetaan islannin kielestä ja perinteistä, ja kolmantena kaikki kehuvat innoissaan tekemääni makaronilaatikkoa. Islantilaiset puhuvat todella hyvää englantia, joten kielitaito pääsee kehittymään keskustellessa milloin mistäkin aiheista. Myös islannin kielen oppiminen sujuu hitaasti, mutta varmasti.

Terveiseni niille, jotka ovat kiinnostuneita kansainvälisestä vapaehtoistyöstä

Kansainvälinen vapaehtoistyö on tarkoitettu ihan jokaiselle. Projekteja löytyy laidasta laitaan joka puolelta maailmaa, ja ennen kuin huomaatkaan, teet jo unelmistasi totta. Mukavuusalueelta pois lähteminen saa sinut oppimaan itsestäsi ja näkemään maailman ympärilläsi uudella tavalla. Uudet ihmiset ja kokemukset todella ovat tuntemattomaan hyppäämisen arvoista. Olet rohkeampi kuin voisit ikinä itse kuvitella.

“Try to notice what motivates you, to see what’s good in the things that happen to you, and to form close relationships with the people.”

"This photo was taken by another volunteer in Atjärvi and makes me remember of how I was adapting to the new environment."

NABIL:

FROM EGYPT TO FINLAND

I went because...

I wanted to get out of my comfort zone and learn more about other cultures. By volunteering abroad, I have been able to gain many new skills which I never would have gotten if I had stayed in my comfort zone. This time which I have spent volunteering in Finland has also helped me to get to know myself better.

To Finland!

I chose Finland for a variety of reasons. Finland is advanced in many fields, like education, and health care, and ranks as the happiest country in the world. This is what interested me and I wanted to learn more about Finland's systems. After having spent a little more than five months here in Finland, I would say that my expectations have been met.

My project

I volunteer at Tapola Camphill Village Community where I assist people with mental disabilities in various workshops. I also help in outdoor activities like cutting trees and preparing the firewood.

Expectations and surprises

I was expecting that I would face some problems with connecting with new people and

adapting to a new culture but all of this was not true. The people whom I've met are very nice, helpful and polite. I really like them and don't feel like a foreigner here.

An unexpected thing was the weather. I had read about the cold in Finland but had never experienced it. It's extremely dark and cold in Finland and one needs time to get used to it. But now after adapting to the cold, I don't know how I will be able to live in a warm country like Egypt again.

Greetings to future volunteers

I would like to advise new volunteers, from my own experience of living and adapting in the countryside, to be patient and always try to find ways to support yourself — try to notice what motivates you, to see what's good in the things that happen to you and to form close relationships with people.

I feel lucky to be part of this project and I know that this time will give me new skills and knowledge. I also want to thank the people I work with for their support and love. Keep going and achieve your dreams!

• ČADCA

Connecting with the world and volunteers in Čadca

In this series, we learn about volunteering opportunities within the ICYE network all over the world. This time it's Slovakia's turn to be in the spotlight. Read what Miriam Petriková from ICYE Slovakia, KERIC, tells about volunteering with KERIC.

INTERVIEW & PHOTO: MINNA RÄISÄNEN

Could you please introduce KERIC?

KERIC is a non-profit, non-governmental youth organization that works with children and young people aged 7–30 years, and also with adults from the Kysuce region. We offer various activities with an international dimension, which develop the personality of children and young people and vary according to the needs of individuals and groups. We are trying to connect our Kysuce region with Europe and gradually with the whole world.

Dozens of young people take the opportunity to travel abroad and have unique experiences in countries around the world. Every year, volunteers visit us in Čadca to share their culture, customs, and languages through fun activities.

We send groups of young people from 13 to 30 years of age to the world for international youth exchanges. The aim is to meet young people from other countries, spend some

Miriam Petriková from the youth organization KERIC welcomes new volunteers to their team: "If you would like to be part of KERIC community, experience life in Slovakia, and like working with children, we are the right place for you."

time together, cooperate during activities and communicate together in a foreign language. In this informal way, young people gain new experiences, knowledge, and contacts.

We have been cooperating with primary and secondary schools in Kysuce for a long time. Throughout the school year, once or twice a week, volunteers from abroad attend schools and help motivate pupils and students, especially in foreign language classes.

In addition, we organize regular educational activities for local youth, such as workshops on engaging topics, webinars with guests, creative workshops for school clubs, and language courses for different age groups. We also host summer camps for children aged from 7 to 16. All of this allows young people to get to know themselves better and develop their potential.

What is the most rewarding and challenging aspect of your work?

We enjoy everything we do. We are constantly learning and adapting to new conditions. We try to supplement what is missing in society, and help people meet their needs. We create space for young people to express themselves and realize their ideas. We also discuss topics that are not much talked about in a creative and open way. Every obstacle brings us forward and so we grow together.

When it comes to forming connections via international volunteering, what kinds of connections has Keric gained through the European Solidarity Corps?

We have worked in the field of volunteering for almost twenty years. During this period we have established a lot of good partnerships and we try to maintain them. We had a strategy to visit the majority of the projects where we send volunteers and to have a personal experience with the host organization, people there and activities. Another strategy was to invite our project partners for study visits or seminars so that they could get to know our

project personally.

The third way of staying in contact with our partners was created during the pandemic. We organize live streams with our partners through which they can introduce their projects. These interviews are recorded and candidates for the European Solidarity Corps projects can then watch them during the preparation period.

What kind of tasks do you offer for European Solidarity Corps volunteers? How has the cooperation with long-term ESC volunteers contributed to your work community?

The tasks of our volunteers are very diverse. Firstly, the volunteers help to run communication courses for children. They prepare and run the lessons together with a young Slovak teacher. The aim of the courses is to motivate children to speak English, experience the culture of the volunteer, and have fun while speaking English. The volunteers do not have to know English very well. Their role is to motivate the kids to speak a foreign language.

Secondly, the volunteers cooperate with one or two schools in Cadca or nearby villages. The aim of the cooperation is to add an international dimension to the schools. The volunteers help teachers during their lessons, using non-formal education tools. It can be language lessons but also sports, art, IT, science, math, etc. The volunteers organize games and creative activities with the students or support the teacher in any way needed. In some classes, the volunteer might help students who need special support due to a disability or other reason.

The volunteers are motivated to get involved in the school life – to take part in school trips, special events, sports tournaments, etc. The volunteers also hold classes for students to let them experience the culture, country, and the language of the volunteer, through methods of non formal education. The volunteers prepare their activities alone or with the support of the KERIC staff.

Thirdly, once a week, the volunteers help in

running the KERIC office. This task involves everyday office tasks, paperwork, preparing leaflets about our activities, updating the KERIC website and Facebook, cleaning and taking care of the facilities in KERIC, or other little tasks depending on the needs of the organization.

The volunteers are part of the KERIC team. Their personalities, experiences and needs influence activities that we offer to our local community. They bring new international dimensions to our organization and the life of our community. During the first weeks, the volunteers are actively involved mainly in teaching. Later on, they may want to get more involved in other activities, such as sports, or social work. The volunteers can also take part in a language course of their own choice.

How has Keric adapted to the COVID-19 situation? How do you see the future of international volunteering in your organization, post-COVID-19?

The COVID-19 period was hard, but the challenges we faced developed our activities in positive ways. The pandemic affected three groups of our volunteers. The first group was affected on the second half of their project. We did our best to support the group's team spirit. We created many new modules of education, started to apply distance learning, and did a lot of hiking in our region. We took it as a challenge and we were enthusiastic to study new tools and transfer our typical activities into an online space. We did many live streams and funny challenges online. I consider this period both challenging and inspiring.

When we started to host a new group of volunteers in September 2020, we tried to put our learning experiences from spring 2020 into use to develop further our educational activities. We created methodologies for online meetings, and planned how to educate our volunteers on using IT technologies to fulfill our aims in education. It was important to focus on the mental health of our vol-

unteers and team members, so we continued with outdoor team building activities.

Now, we are hosting the third group of volunteers and I have a feeling that the pandemic is a part of our work, plans and life.

Your greetings to those interested in volunteering in Slovakia?

We really like our KERIC community. The challenges connected with hosting young people from different countries and with different skills, knowledge and experience lead our community to unexpected positive discoveries. If you would like to be part of this community, experience life in Slovakia, and like working with children, we are the right place for you.

SLOVAKIAAN EUROOPAN SOLIDAARISUUSJOUKKOIHIN

Nuorisjärjestö KERICin Slovakiaan voi lähteä Maailmanvaihdon kautta Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoistyöhön. Muutamia vuosia sitten vapaaehtoiseksi KERICin matkasi **Salla Sihvola**. Hän osallistui Euroopan solidaarisuusjoukkoja edeltäneeseen Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun.

"Parasta antia oli työskennellä kahdessa koulussa englanninopettajien työparina sekä vetää englannin kielen tunteja KERICin toimistolla vapaaehtoistoverini kanssa. KERICin henkilökunta on todella kannustavaa ja inspiroivaa."

Maailmanvaihdon kotisivuilta löytyy hakuohjeet vapaaehtoistyöhön KERICiin sekä linkki Sallan blogiin Slovakiasta.

maailmanvaihto.fi/euroopan-solidaarisuusjoukkojen-vapaaehtoispalveluun-slovakiaan

Making connections beyond a shared language

Dasha, a European Solidarity Corps volunteer from Russia, shares what it's like to build connections with people when there's a language barrier present.

TEXT: DARIA ALEKSANDROVNA PANARINA
PHOTO: KISÄLLI-HARJULANMÄKI

Hi! My name is **Dasha Panarina**. I'm 22 years old and come from the region of Tatarstan, Russia. I have been volunteering in Finland for five months now. I am working in an arts and crafts workshop at Kisälli-Harjulanmäki in Vihti where I assist people with mental disabilities with different handicrafts, for example, weaving carpets and making bags, and in their daily activities.

Learning to communicate through gestures and sounds

My mother tongues are Russian and Tatar but in the volunteering project, in order to communicate with my colleagues, I use English. The students at Kisälli speak Finnish, but they also know a few phrases in Swedish, Russian, Spanish and other languages. Since I know only a little bit of Finnish and the students — just very few phrases in Russian, I feel like I am communicating as if I was a child again, trying to express everything with gestures and sounds. This is the well-forgotten way to communicate. In the beginning, it was difficult to explain to the students that I didn't understand them. Later on, I learned the Finnish phrase *'Minä en ymmärrä'* ('I don't understand') and picked up some other frequently used phrases in Finnish, which made it easier to communicate.

The arts and crafts that we do with the students take time. During this process, there is constant communication, because I need to monitor the process. In one way or another, we need to communicate. While doing their work, some students like to share something from their lives, for example, about their dogs and nephews. That way, a dialogue is started. Art is also a very associative thing. To explain something, students need to use familiar concepts. For example, in order to make a circle on a sheet, some students may refer to a ball to explain what they want to do.

“While doing their work, some students like to share something from their lives, for example, about their dogs and nephews. That way, a dialogue is started.”

Finding new ways of self expression

Right now, I have started creating my own personal project. My project is based on the celebration of *Maslenitsa*, a Slavic festival dedicated to the farewell of winter and the welcoming of spring. In Finland, winters are as long as in Russia, and I thought that it would be nice

Volunteer Dasha Panarina (left) is preparing a board with Maslenitsa characters for the masks at Kisälli. In the photo, Daria is working together with Heidi Lohtander, and Aleksander Kämärä is working in the background.

to share this cultural tradition of my country. The idea is to make papier-mache masks of *Maslenitsa* characters together with the students and celebrate this holiday with them. I hope that the time spent together preparing for this celebration will allow me to build closer connections with the students.

Creating my personal project was also a new way to express myself and participate at work. Before arriving in Finland, I was an environmental student. That was not related to creativity at all. I can probably say that the whole expression of myself was constrained to writing reports and reading academic literature. This personal project at Kisälli provided me an opportunity to express myself creatively.

Connecting through sharing

For me, in general, it is difficult to establish deep connections as I am an introvert. But with the students we connect by laughing together at jokes, sharing the same songs or something else we're both familiar with. Recently, we talked about a disco sauna on

“Now I have found ways to communicate with the students, know some Finnish and I can roughly understand what they are talking about.”

wheels from Kirovsk, Russia. Sometimes, someone sings Russian songs like **Pugacheva**'s 'Millions of scarlet roses' and so on. I can't say that we share the same things all the time but finding these few things we both have in common has allowed us to connect.

At the beginning of the project, I didn't know Finnish at all and although I had an idea about people with mental disabilities, I didn't know exactly what to expect from them. I can say that everything turned out better than I thought. Now I have found ways to communicate with the students, know some Finnish and I can roughly understand what they are talking about. Working with people with mental disabilities has definitely taught me to be more patient.

Polkuja Treloar Trustiin

Alton, Iso-Britannia. Täällä sijaitsee ammatillinen erityisoppilaitos Treloar Trust College, johon saapui viime syksynä Suomesta vapaaehtoistyöhön Mette-Mirella Foudila. Yli kaksitoista vuotta sitten oppilaitokseen matkasi puolestaan Suomesta vapaaehtoistyöhön Virva Hautala (nyk. Kaislaniemi).

TEKSTI: MINNA RÄISÄNEN

KUVAT: VIRVA KAISLANIEMEN JA METTE-MIRELLA FODILAN KOTIALBUMIT

1. Polkuni Treloar Trust Colleeen

Mette-Mirella: Valmistuin viime keväänä lukiosta ja ajattelin, että nyt on täydellinen aika viettää välivuosi ja tehdä jotakin erilais- ta. Olen aina halunnut olla hyödyksi muille, joten vapaaehtoisjakso ulkomailla kuulosti hyvältä vaihtoehdolta. Olin kuullut ensimmäistä kertaa Maaikmanvaihdosta pari vuotta aikaisemmin, kun perheeseemme muutti asumaan vapaaehtoinen Saksasta. Britteihin kohdemaana päädyin, koska halusin parantaa englannin kielen taitoani ja Englannin historia kiehtoo minua. Treloar Trust vapaaehtoistyöpaikkana kiinnostoi minua, sillä en ollut aikaisemmin työskennellyt nuorten kanssa, joilla on kehitys- tai liikuntavamma. Halusin laajentaa näkemystäni ja tehdä asioita, joilla on oikeasti merkitystä.

Virva: Halusin lähteä vapaaehtoistyöhön ulkomaille pidemmäksi aikaa ja huomasin, että saatoinkin hakea vielä alle kolmekymmentävuotiaalle tarkoitettuun Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun (nyk. Euroopan solidaarisuusjoukot). Minua kiinnostivat projektit, jotka laajentaisivat ammatillista kokemustani. Olin tehnyt jo monta vuotta vammaistyötä ja viimeisimpänä työskennellyt Suomessa erityisopetuksen parissa. Siksi varmaan kiinnostuin vapaaehtoistyöstä Treloar Trustissa.

Mette-Mirella:

”Halusin laajentaa näkemystäni ja tehdä asioita, joilla on oikeasti merkitystä.”

Vaikka harkitsin kohdemaaksi jotakin Etelä-Euroopan maata, Englannin tuttuus ja oma parisuhde vetivät tähän kohdemaahan.

2. Päiväni vapaaehtoisena

Mette-Mirella: Työskentelen kuuden oppilaan luokassa. Mitä enemmän vietän oppilaiden kanssa aikaa, sitä nopeammin opin tuntemaan heidät ja pystyn helpommin kommunikoimaan heidän kanssaan. Samalla opin tunnistamaan, millaista apua he tarvitsevat. Tavallisesti työskentelen klo 9–16 ja yhtenä iltana autan oppilaiden asuintiloissa kerhoissa ja vapaa-ajanvietossa. Toimin suurimman osan ajasta kouluavustajana. Oppilaat opiskelevat matematiikkaa, englantia, ruuanlaittoa, kommunikointitaitoja ja muita elämässä hyödyllisiä taitoja. Tärkeintä on rohkaista oppilaita tekemään asioita mahdollisimman itsenäisesti. Oppilaitoksessa on laaja kirjo erilaisissa elämänvaiheissa olevia nuoria, joista jokainen oppilas tarvitsee omanlaistaan tukea.

Virva: Treloar Trustin oppilaitos on iso amatillinen erityisoppilaitos pikkukaupungin laitamilla. Suurin osa oppilaista asui oppilaitoksen yhteydessä. Olin yksi seitsemästä silloisesta vapaaehtoisesta ja mekin asuimme koulun tiloissa. Työskentelin noin klo 9–16. Työtehtävät muistuttivat koulunkäyntiavustajan tehtäviä. Me vapaaehtoiset avustimme vaikeimmin vammaisten oppilaiden luokissa, joissa oppilailla oli liikuntavamman lisäksi oppimisvaikeuksia. Näissä luokissa opiskeltiin mm. kädentaitoja, puutarhanhoitoa ja

kotitaloutta. Kaikissa luokissa oli opettajien lisäksi 1–2 muuta avustajaa. Oma luokkani oli aivan ihana! Vuoden aikana oppilaat ja työkaverit tulivat hyvin tutuiksi.

3. Odotukset, yllätykset ja haasteet

Mette-Mirella: Ennen lähtöä en osannut oikein sanoa kuvailla odotuksiani. Halusin oppia kieltä ja tutustua englantilaiseen kulttuuriin. Itsenäistyminen oli myös tärkeää, sillä muutin ensimmäistä kertaa asumaan omilleni. Britteihin saavuttuani minut yllättivät ehdottomasti sää ja ruoka. Kaikki tietävät ja varoittavat englantilaisesta kelistä. Nyt olen saanut kunnolla kokea, kuinka paljon täällä oikeasti sataa. Talvi täällä on kaukana Suomen talvesta, jota kaipaamaan. Tämän vuoden jälkeen en varmasti enää ikinä halua

Virva Kaislaniemi:

”Oma luokkani oli aivan ihana! Vuoden aikana oppilaat ja työkaverit tulivat hyvin tutuiksi.”

syödä fish & chips -annoksia – joka perjantain lounaana ne ovat jo vähän liikaa. En koe, että vuosi olisi tuonut mukanaan suuria haasteita. Ainoastaan oppilaiden kanssa kommunikointi on välillä tuntunut raskaalta, kun haluaa ymmärtää heitä heti ensi yrittämällä.

Virva: Ennen lähtöä odotin oppivani paljon uutta ja parantavani kielitaitoani. Olin iloisesti yllättynyt ystävällisestä vastaanotosta oppilaitoksessa ja todella hyvästä projektin organisoinnista. Toisten vapaaehtoisten kanssa tuli vietettyä paljon aikaa, mikä vähän vähensi paikallisiin tutustumista ja heikensi yhteisöön kotoutumista.

TRELOAR COLLEGE

Treloar College is a specialist college for students with disabilities aged 16 and over. The college is one part of the work of Treloar Trust.

Founded in 1907, Treloar Trust aims at preparing young people with disabilities for adult life. Besides education, Treloar Trust provides them care, therapy, medical support and independence training.

Source: European Youth Portal

4. Antoisimmat asiat

Mette-Mirella: Ehdottomasti työyhteisö ja oppilaat, joiden kanssa työskentelen. Ne saavat väistämättä hymyn kasvoille huonoinakin päivinä. Tekee myös onnelliseksi onnistua työtehtävissä ja huomata olevansa oikeasti avuksi. On antoisaa, että koronasta huolimatta saan olla täällä ja olen pystynyt matkustamaan lomilla sekä viikonloppuisin. Lisäksi olen tutustunut Englannin historiaan. Nämä asiat ovat tuoneet eniten iloa.

Virva: Ehdottomasti parasta oli se mahtava, monikulttuurinen vapaaehtoisten yhteisö, johon pääsin liittymään. Siinä sivussa tutustuin myös muihin Eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun vapaaehtoiisiin Briteissä. Sieltä on jäänyt hyviä ystäviä. Viihdyin myös hyvin työssäni.

ISO-BRITANNIAN TAIVAL EUROOPAN SOLIDAARISUUSJOUKOISSA LOPPUU PIAN

“Olen tällä hetkellä melkein puolivälissä vapaaehtoisvuottani. Olen hyvin iloinen, että vielä kuukausia saan viettää aikaa muiden vapaaehtoisten kanssa, tutustua Britanniaan paremmin ja tehdä tätä vapaaehtoistyötä. Odotan innolla näkeväni, millainen paikka Treloar on keväällä ja kesällä, kun on enemmän mahdollisuuksia tehdä asioita oppilaiden kanssa ulkona”, sanoo **Mette-Mirella Foudila**.

Mette-Mirellan terveiset ovat tammikuulta 2022, Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoistyöjaksolta Treloar Trustin ammatillisesta erityisoppilaitoksesta Iso-Britanniasta. Mette-Mirella on yksi niistä vapaaehtoisista, jotka ovat ehtineet viime hetkellä lähteä Euroopan solidaarisuusjoukkoihin Iso-Britanniaan. Iso-Britannian EU:sta eroamisen myötä maan osallistuminen Euroopan solidaarisuusjoukkoihin on päättymässä. Vielä kuitenkin jatkuvat hankkeet, jotka ovat saaneet rahoituksen viimeistään vuonna 2020.

Aiempaan EU-tuettuun Euroopan vapaaehtoispalveluun ja nykyiseen Euroopan solidaarisuusjoukkoihin ehti vuosien varrella osallistua Maailmanvaihdon kautta Iso-Britanniassa noin parikymmentä nuorta. Yksi heistä on **Virva Kaislaniemi**, hänkin Treloar Trustin vapaaehtoinen. Millä mielin Virva muistelee jaksiaan nyt, yli vuosikymmenen vapaaehtoisjakson päättymisen jälkeen?

“Vapaaehtois kauteni oli valtavan hyvä kokemus, mihin liittyy paljon hyviä muistoja. Maailmanvaihdon vapaaehtoistoiminta on seurannut jollain tapaa mukana siitä saakka. Suomeen tulevia vapaaehtoisia on ollut hauska tukea ja auttaa. Vapaaehtoisvuosi oli myös vedenjakaja työurallani. Vuoden jälkeen pääsin tekemään työtä mm. vapaaehtoistoiminnan koordinoimisen parissa kunnalla.”

Ammatillinen erityisoppilaitos Treloar Trust College Altonissa on yksi paikoista, joihin on matkannut nuoria vapaaehtoistyöhön Maailmanvaihdon kautta.
Kuva: Virva Kaislaniemi

Siinä missä Euroopan solidaarisuusjoukkojen yhteistyö pian päättyy Iso-Britanniassa, mahdollisuuksia vapaaehtoistyöhön Euroopan solidaarisuusjoukoissa löytyy kuluvalle ohjelmakaudella lukuisista muista maista. Millaisia terveisiä Virva lähettää vapaaehtoistyötä ulkomailla harkitseville?

“Rohkeasti vaan hakemaan mielenkiintoiselta kuulostavaa vapaaehtoisprojektia. Maailmanvaihto ja vapaaehtoisen vastaanottavat organisaatio maailmalla ovat vapaaehtoisen tukena. Pitkäkestoinen vapaaehtoistyö on mahtava tapa tutustua eri kulttuureihin ja saada uusia ystäviä!”

Dialogi ja avoimuus – avaimet onnistuneeseen vuorovaikutukseen

Kun lähtee vieraaseen maahan vapaaehtoiseksi, ympärillä on yhtäkkiä joukko tuikituntemattomia ihmisiä, joiden kanssa tulisi elää ja tehdä yhteistyötä. Millaisia vuorovaikutuksellisia haasteita vapaaehtoiset kohtaavat? Miten haasteisiin voi varautua ja vastata?

TEKSTI: SUSANNA HALME

KUVA: ISA HERNANDEZ

Mari Takalo

Ratkaisu löytyy avoimuudesta sekä toisten ja itsensä kuuntelemisesta, uskoo Maailmanvaihdon järjestösihteeri **Mari Takalo**. Takalo vastaa vapaaehtoistyöohjelmista Suomessa ja on työssään tiiviissä vuorovaikutuksessa vapaaehtoisten sekä isäntäperheiden, työpaikkojen ja tukihenkilöiden kanssa.

Suomeen tulee vapaaehtoisia monista maista ja erilaisista taustoista. Vapaaehtoisia työskentelee erilaisissa työtehtävissä ja eri yhteisöissä. Noin kolmasosa vapaaehtoisista asuu isäntäperheessä, loput työyhteisössään.

Viihtyisä ja kannustava työyhteisö on tärkeä vapaaehtoiselle. Kollegoita tapaa joka päivä ja heidän kanssaan tehdään paljon asioita yhdessä. Suhde työpaikkaan ja työkaveriinhin onkin yleensä yksi keskeisimmistä vapaaehtoisen vuorovaikutussuhteista.

Isäntäperheessä vapaaehtoiset muodostavat suhteen myös perheen kanssa: he jakavat yhdessä arkiset hetket, kuten ruokailut ja kotiaskareet, ja viettävät vapaa-aikaa yhdessä. Vapaaehtoinen pääsee osaksi perhettä. Isäntäperhe tarjoaa vapaaehtoiselle kodin sekä mahdollisuuden tutustua perheen tapoihin. Vapaaehtoinen puolestaan tuo perheeseen kansainvälisiä kokemuksia kotisohvalla.

Vapaaehtoiset voivat saada myös tukihenkilön. Tukihenkilö auttaa vapaaehtoista tutustumaan suomalaiseen kulttuuriin ja yh-

teiskuntaan ja tukee tätä käytännön asioissa sekä viettää aikaa vapaaehtoisten kanssa.

– Joskus tukihenkilön ja vapaaehtoisen välille muodostuu hyvinkin tiivis suhde, kun taas toisinaan vapaaehtoisella on tarpeeksi laajat verkostot esimerkiksi työyhteisön ja isäntäperheen kautta ja hänelle riittää epä-säännöllisempi yhteydenpito tukihenkilön kanssa, Mari kertoo.

Yksi tärkeimmistä suhteista vapaaehtoisille saattavat olla toiset vapaaehtoiset, jotka myös ovat uuden edessä. Vapaaehtoiset voivat neuvoa ja tsemptata toinen toisiaan.

– Vapaaehtoiset kollegat ovat valtava resurssi ja vertaistuen lähde, jota kannattaa hyödyntää, Mari kannustaa.

Mikä on roolini isäntäperheessä tai työyhteisössä?

Mari Takalo kertoo, että tyypillisimmin vapaaehtoinen kohtaa vuorovaikutushaasteita etsiessään paikkaansa ja rooliaan. Uudessa perheessä tai työyhteisössä voi aluksi olla epäselvää, millaisia odotuksia itsen kohdistuu. Toimiva vuorovaikutus ja käytännöt eivät aina synny itsestään.

– Työyhteisössä vapaaehtoinen ei välttämättä aina tiedä, mitä kaikkea hänen työtehtäviinsä kuuluu. Ilman suomen kielen taitoa voi tuntua, ettei kaikkiin tilanteisiin pääse mukaan. Tunne ulkopuolisuudesta voi vahvistua, jos kollegat ovat kiireisiä omissa työtehtävissään, Mari sanoo.

Myös isäntäperheessä voi syntyä pohdintaa siitä, mikä on vapaaehtoisen rooli perheessä ja miten yhdessä tulisi toimia.

– Joskus vapaaehtoinen ja isäntäperhe voivat joutua etsimään sopivaa balanssia oman ajan ja perheen yhteisen ajan välillä. Jokaisen perheen ja vapaaehtoisen täytyy löytää omat toimintatansa. Tärkeintä on, että vapaaehtoinen pääsee aidosti osaksi perhettä, Mari toteaa.

Mari kannustaa vapaaehtoisia puhumaan asioista avoimesti niin työpaikalla kuin isäntäperheessä:

– Jos joku tuntuu epäselvältä, siitä kannattaa rohkeasti keskustella. Sillä tavalla voidaan löytää toimivat käytännöt, Mari sanoo.

Hän myös neuvoo työyhteisöjä antamaan rohkeasti positiivista ja rakentavaa palautetta vapaaehtoiselle. Näin vapaaehtoistyöpaikka osoittaa vapaaehtoiselle tämän toimivan oikein ja tekevän tärkeää työtä ja ulkopuolisuuden ja epätietoisuuden kokemukset vähenevät.

– Meillä on Suomessa ehkä vähän sellainen hiljaisuuden kulttuuri, että sanotaan vain jos on jotain huomautettavaa. Yritänkin aina sanoa, että hyvin matalalla kynnyksellä tulisi antaa myös positiivista palautetta. Kiitos on vapaaehtoisen palkka hänen työstään.

Mari jatkaa antamalla esimerkin tilanteesta, jossa vapaaehtoinen ei itse ymmärrä, kuinka tärkeä hänen työpanoksensa on:

– Jos vapaaehtoinen työskentelee koulus-

sa ja välitunnilla juttelee tai pelaa kaikista ujoimpien oppilaiden kanssa, hän saattaa itse ajatella ettei oikein tee mitään, vaikka tällainen tuki voi olla oppilaille on aivan korvaamatonta.

Pyrkimys toisten ja itsensä ymmärtämiseen

Resepti vuorovaikutushaasteiden ennaltaehkäisemiseen ja niiden ratkaisemiseen on sama: avoimuus, keskusteluvoima ja pyrkimys yhteisymmärrykseen.

– Tärkeitä ovat motivaatio ja pyrkimys ymmärtää toisia ja itseään. Kannattaa keskustella asioista rehellisesti. Silloin oppii toisten näkökulmia ja voi laajentaa omia ajatusmallejaan. Vapaaehtoisjakso on loistava tilaisuus reflektoida ja oppia itsestään: miten minä toimin haastavissa tilanteissa, miten stressi tai kulttuurishokki vaikuttaa minuun. Konfliktitilanteet ja haasteet ovat ainutlaatuisia oppimismahdollisuuksia, Mari neuvoo.

Usein konflikteissa on kyse väärinymmärtämisestä, epäselvyydestä tai eroista siinä, miten on itse on tottunut ajattelemaan tai toimimaan. Jokainen yksilö on erilainen, minkä myötä on olemassa lukemattomia erilaisia näkökulmia ja toimintatapoja. Näistä voi parhaiten oppia, kun on avoin ja halukas ymmärtämään.

Mari neuvoo nostamaan pohdituttavat asiat keskusteluun liioittelematta ja syyllisiä etsimättä, omasta kokemuksestaan puhuen.

– Dialogissa syntyy ratkaisuja. Jos esimerkiksi vapaaehtoisesta tuntuu, että hän jää työyhteisössä ulkopuoliseksi, tuomalla sen rehellisesti esiin vapaaehtoinen voi auttaa työyhteisöä kehittämään toimintatapojaan ja lisäämään työhyvinvointia.

Mari korostaa, että avoin vuorovaikutus edistää oppimista:

– Kun kokemuksesta ja ajatuksista puhutaan ääneen, ne tuodaan toisten tietoon. Tällöin meillä on mahdollisuus oppia yhdessä toisiltamme.

Mi casa su casa

Kolmekymmentä vuotta sitten lukioikäisellä Mona Taipaleella siinsi mielessä välivuosi ulkomailla. Vuosi Hondurasissa oli alku polulle, joka johdatti työskentelemään sosiaali- ja kulttuurialojen yhdyspinoilla. Tärkeäksi muodostuivat vapaaehtoiskokemukset ja isäntäperheen kanssa muodostettu yhteys.

TEKSTI JA KUVAT: MONA TAIPALE

Minä lukutaito-projektin aikana siirtymässä kylästä toiseen hevosella. En ollut ennen ratsastanut. Hevoson nimi oli El Gigante eli jättiläinen. Minulla päällä Suomi 75 v -paita.

Kolmekymmentä vuotta sitten, tammikuussa 1992, valmistauduin ylioppilaskirjoituksiin. Mielessäni kuitenkin siinsi jo niitä seuraava aika, kouluputken jälkeinen vapaaehtoistyövuosi Hondurasissa, Väli-Amerikassa. Olin löytänyt Maailmanvaihdon (silloin ICYE) esitteen lähikirjastosta: innostuin ja hain heti. Lähtiessäni tiesin maasta suurin piirtein vain sen, mitä olin tietosanakirjasta lukenut. Internetiä ei ollut eikä Väli-Amerikasta uutisoitu Suomessa paljoakaan.

Lähdin matkaan heinäkuussa 1992 kahden muun suomalaisen vapaaehtoisen kanssa. Pitkän lentomatkan jälkeen saavuimme perille Hondurasin pääkaupunkiin, Tegucigalpaan. Muistan näkymän lentokoneen laskeutuessa pilvien alapuolelle sekä sen, miltä ilma tuoksui koneesta ulos astuttaessa. Vastassa oli isäntäperheeni isä. Meillä ei ollut yhteistä kieltä, mutta ystävällisesti tuikkineilla silmillään hän toivotti minut tervetulleeksi. Isäntäperheeseeni kuului äiti, isä ja neljä lasta, joista kolme vanhinta asui jo omillaan. Nuorin, ikäiseni tytär, oli ICYEn kautta vapaaehtoistyössä Sveitsissä. Vanhemmat asuivat eri osoitteissa ja käytännössä jaoin arjen äitini Hildan kanssa.

Hilda työskenteli kansainvälisissä tehtävissä. Työ oli vaativaa ja epäsäännöllistä ja sisälsi paljon matkustelua. Hilda oli nähnyt maailmaa ja hänellä oli samanikäinen tytär.

Hän ymmärsi Euroopasta tullutta, oman elämän kynnyksellä ollutta elämännälkäistä nuorta. Hän antoi olla rauhassa ja auttoi tarvittaessa. Koin olevani kotona. *Mi casa su casa*, sanoi Hilda ja luotti minuun.

Aloitin työt lastenkodissa Tegucigalpassa. Olen aina tykännyt lapsista ja opin heidän kanssaan espanjan kielen nopeasti. Puolivälissä vuotta minulle tarjoutui mahdollisuus aloittaa apulaisena lukutaitoprojektissa maaseudulla. Tartuin tilaisuuteen ja vaihdoin työpaikkaa. Projektiin osallistuneet olivat lukutaidottomia aikuisia, jotka opiskelivat radio-ohjelman avulla. Me ohjaajat kiersimme pieniä kyliä seuraten heidän oppimistaan. Maaseudun todellisuus oli hyvin erilainen kuin pääkaupungissa. Kylät olivat tiettomien teiden päässä ja kuljimme usein jalan ja hevosilla ja yövyimme ties missä.

Työtä vaihtaessani muutin pois isäntäperheestäni, mutta tapasin heitä edelleen säännöllisesti. Aina tavatessa kävin Hildan kanssa keskusteluja Väli- ja Etelä-Amerikan oloista ja elämästä.

Vaihtovuoteni aikana kiinnostuin yhteiskunnallisista asioista ja koen, että vuosi loi suuntaa myöhemmille elämänvalinnoille. Tutustuin muun muassa köyhillä asuinalueilla tehtyihin yhteisötaidehankkeisiin, joissa taidetta tehtiin yhteisön ehdoilla, heidän kanssaan ja heitä varten. Päämääränä oli ihmisten voimauttaminen ja osallistaminen oman elinympäristönsä kehittämiseen. Tämä taustoittaa sitä, että olen tehnyt työurani sosi-aali- ja kulttuurityön yhdyspinnoilla.

Vaihtovuoden loputtua jäin vielä syksyksi Hondurasiin ja tein työtä mm. englantia opettaen.

Palattuani Hondurasista Suomeen pidin aktiivisesti yhteyttä Hilda-äitiini kirjeitse. Hän lähetti minulle vuosittain Agenda Latinoamericana -kalenterin ja valokuvia. Jos-sain kohtaa yhteys kuitenkin katkesi muut-tojen ym. johdosta. Facebookin yleistettyä liityin palveluun löytääkseni Hildan. Mikä onni ja ilo, kun muutaman harhayrityksen jälkeen löysin oikean Hildan!

Olemme tavanneet kerran vapaaehtois-

Cortando café eli kahvia poimimassa.

vuoteni jälkeen, New Yorkissa vuonna 2017. Tapaaminen oli tunteikas. Tuntui kuin vuosia välissä ei olisi ollutkaan. Tapaamisen aikana tajusin olevani samanikäinen kuin Hilda silloin, kun muutin hänen luokseen. Olen onnellinen, että sain kerrottua hänelle kasvokkain, miten tärkeä hän oli minulle tuolloin ja miten iso merkitys hänellä oli vapaaehtoisvuoteni onnistumiseen ja koko tulevan elämäni suuntaan.

Olen pitänyt aktiivisesti yhteyttä myös muihin Hondurasissa olleisiin vapaaehtoi-siin. Internetin ansiosta olemme löytäneet toisemme uudelleen ja vuodesta 2017 tavanneet joka vuosi (pandemiavuosia lukuun

ottamatta) jossain päin Eurooppaa. Kesälle 2022 olemme suunnitelleet tapaamista Hondurasiin, mutta sen toteutuminen näyttää epävarmalta maan turvallisuustilanteen ja pandemian johdosta. Hondurasissa olen käynyt vain kerran vapaaehtoisvuoteni jälkeen, seminaarissa 1990-luvun lopulla.

Vapaaehtoisvuoteni on ollut mielessä erityisesti nyt, kun oma tyttärenti lähti samanikäisenä saman järjestön kautta vapaa-

ehtoistyöhön Ranskaan. Maailma on kolmesakymmenessä vuodessa muuttunut paljon ja yhteydenpito on helppoa. Ei tarvitse sopia monta viikkoa etukäteen, milloin soitetaan eikä puhelu maksa 24 mk/minuutti kuten Hondurasiin aikanaan. Kotoa lähtemisen, uuteen sopeutumisen ja selviytymisen kokemus sen sijaan on samankaltainen. Suosittelemme vapaaehtoistyövuotta lämpimästi kaikille!

19-vuotissyntymäpäiväni lokakuussa 1992.
Taustalla Veerle, vapaaehtoinen Belgiasta ja hyvä ystäväni edelleen sekä isäntäperheeni isä German ja äiti Hilda.

Minä ja Hilda New Yorkissa huhtikuussa 2017.

TULEVAT TAPAHTUMAT / UPCOMING EVENTS

TO | THU

📍 ZOOM

Maailmanvaihdon etäkielikahvila klo 18–19Maailmanvaihto's Online Language Café at 18–19
17.3., 31.3., 14.4., 28.4., 12.5.

23.3.

📍 ZOOM

Etäinfo: Vapaaehtoistyöpaikaksi

Online info event: Become a voluntary workplace

31.3.

📍 ZOOM

Maailmanvaihdon kevätkokous klo 17.15 alkaenThe Spring Meeting of Maailmanvaihto starting at 17.15
(Tarvittaessa osall. mahd. Maailmanvaihdon toimistolla |
If needed, one can participate at the office of Maailmanvaihto)

24.4.

📍 ZOOM

Etäinfo: Vapaaehtoistyöhön Eurooppaan

Online info event: Volunteer in Europe

26–27.4.

📍 JYVÄSKYLÄ

Maailmanvaihto Nuori2022-tapahtumassaMaailmanvaihto at the event Nuori2022
Messu- ja tapahtumakeskus Paviljonki | Fair and event center Paviljonki

3.5.

📍 ZOOM

Etäinfo: Isäntäperheeksi tai tukihenkilöksi tai -perheeksi!

Online info: Become a host family or a support person or family!

5.–8.5.

📍 YLÖJÄRVI

ICYE-ohjelma: Lähtövalmennus Suomesta vapaaehtoistyöhön ulkomaille lähteville osallistujille ja loppuarviointi vapaaehtoisille SuomessaICYE program: Pre-departure training for those heading from Finland to volunteer abroad and a final evaluation for volunteers in Finland
Antaverkan leirikeskus | Antaverkka camp center

22.–28.8.

📍 TUUSULA

Tulovalmennusleiri vapaaehtoistyöhön Suomeen ulkomailta saapuville nuorilleOn-arrival training camp for young people arriving from abroad to Finland for volunteering
Kesärinteen leirikeskus | Kesärinne camp center

1.9.

Viimeinen päivä hakea tammi–helmikuussa 2023 alkavaan ICYE-vapaaehtoistyöhön Euroopan ulkopuolelle

The last day to apply for ICYE volunteering outside Europe starting in January–February 2023

Tarkemmat tiedot tapahtumista löytyvät kotisivuiltamme:

→ maailmanvaihto.fi/category/ajankohtaista

We provide detailed information about the events on our website:

→ maailmanvaihto.fi/en/category/news

SEURAA MAAILMANVAIHTOA SOMESSA!

   @maailmanvaihto

Maailmanvaihto ry – ICYE Finland
 Oikokatu 3, 00170 Helsinki, Finland | +358 (0)50 452 5660
 maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi | www.maailmanvaihto.fi | www.icye.org